

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์กองทุนส่วนย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อศึกษาบทบาทของสหกรณ์ กองทุนส่วนย่างที่มีต่อการผลิตและการตลาดยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3) เพื่อเปรียบเทียบ บทบาทของสหกรณ์กองทุนส่วนย่างกับกลุ่มเกษตรกรที่มีต่อการผลิตและการตลาดยางพาราใน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 4) เพื่อศึกษาปัจจัยและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนา สหกรณ์กองทุนส่วนย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้คือสมาชิก สหกรณ์กองทุนส่วนย่างและกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) จำนวน 282 คน จากแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นตามวัตถุ ประสงค์ของการวิจัย โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรับรูปเพื่อการวิจัยทาง สังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences, SPSS/PC⁺)

ผลการวิจัยพบว่าสมาชิกสหกรณ์กองทุนส่วนย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 44.19 ปี แต่งงานแล้ว ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ประมาณ 4 – 5 คน/ครัวเรือน มีจำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงาน 3 – 4 คน/ครัวเรือน ถือครองพื้นที่ทำ ส่วนย่างพาราเฉลี่ย 21.57 ไร่ มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก 6 – 10 ปี สำหรับกลุ่มเกษตรกรสมาชิก ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 48.14 ปี แต่งงานแล้ว ได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น มี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนประมาณ 4 – 5 คน/ครัวเรือน มีจำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงาน 3 – 4 คน/ ครัวเรือน ถือครองพื้นที่ทำสวนยางพาราเฉลี่ย 24.45 ไร่ มีระยะเวลาการเป็นสมาชิก 6 – 10 ปี

สำหรับบทบาทของสหกรณ์กองทุนส่วนย่างที่มีต่อการผลิตยางพาราพบว่า มีบทบาท ด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้าน การเกษตรอยู่ในระดับน้อย ส่วนกลุ่มเกษตรกรพบว่า มีบทบาทด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุ โดยสหกรณ์กองทุนส่วนย่างมีบทบาทมากกว่ากลุ่มเกษตรกรทั้งในด้านการจัดหาทุน การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ทางการเกษตร และการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตร

สำหรับบทบาทของสหกรณ์กองทุนส่วนย่างที่มีต่อการตลาดยางพาราพบว่ามีบทบาท ด้านการซื้อหรือการรวบรวมผลผลิต ด้านการแปรรูป และด้านการจัดมาตรฐานสินค้าอยู่ในระดับ มาก ด้านการขาย ด้านการเก็บรักษา ด้านการขนส่ง และด้านการเสี่ยงภัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มเกษตรกรพบว่ามีบทบาทด้านการจัดมาตรฐานสินค้าอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการซื้อหรือ การรวบรวมผลผลิต และด้านการแปรรูปอยู่ในระดับมาก ด้านการขาย ด้านการเก็บรักษา และ ด้านการขนส่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยสถิติ t – test พบว่ามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการซื้อหรือการรวบรวมผลผลิต ด้านการจัดมาตรฐานสินค้า และด้านการเสี่ยงภัย โดยสหกรณ์กองทุนส่วนย่างมีบทบาทด้านการเสี่ยงภัยมากกว่ากลุ่มเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรมีบทบาทด้านการซื้อและการจัดมาตรฐานสินค้านากกว่าสหกรณ์กองทุนส่วนย่าง

ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการพัฒนาสหกรณ์กองทุนส่วนย่าง ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พนวณว่ามีปัญหาในด้านขาดแคลนเงินทุน ขาดอานาจในการต่อรองราคา ขาดยานพาหนะเพื่อใช้ขนส่งผลผลิต ขาดการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตร และมี กำลังการผลิตจำนวนจำกัด ดังนั้นสหกรณ์ควรระดมทุนจากสมาชิก ยืมเงินทุนจากแหล่งเงินทุน กายนอก ร่วมมือกันระหว่างสหกรณ์โดยร่วมกันซื้อ ร่วมกันขาย เพื่อสร้างอานาจการต่อรองราคา กับผู้ค้าคนกลาง พร้อมทั้งประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการให้ความรู้เพิ่มเติมในด้าน การเกษตรแก่สมาชิก

ABSTRACT

TE 155605

The objectives of this research were 1) to find out personal and socio - economic characteristics of members of Rubber Cooperatives in Suratthani province ; 2) to examine the Rubber Cooperatives' roles in rubber production and marketing ; 3) to compare the roles of the Rubber Cooperatives and Farmer Groups in rubber production and marketing ; and 4) to find out problems and recommendations concerning improvement of the Rubber Cooperatives in Suratthani province.

The data was collected by means of questionnaires from 282 members of the Rubber Cooperatives and Farmer Groups in Suratthani province selected by accidental sampling, and then analyzed by the SPSS/PC ⁺.

It was found that most Rubber Cooperatives' members were males with an average age of 44.19 years, married and had finished a primary school. The average number of household members was 4 – 5 and each household had 3 – 4 people contributing labor. Their average land holding for pararubber-growing was 21.57 rais and they have been members of Rubber Cooperatives for an average of 6 – 10 years. Most Farmer Groups' members were males with an average age of 48.14 years, married and had finished a primary school. The average number of household members was 4 – 5 and each household had family labour of 3 – 4 people. Their average land holding for pararubber-growing was 24.45 rais, and they have been members of Farmer Groups for an average of 6 – 10 years.

In terms of production, the Rubber Cooperatives' roles in capital investment, provision of farm tools, and agricultural knowledge dissemination were at a low level while those of the Farmer Groups were at a lowest level. The comparison between the two organizations by using the t – test showed significant differences in all activities.

In terms of marketing, the Rubber Cooperatives' roles in buying or assembling, processing, and standardization were at a high level and their roles in selling, storage, transportation, and risk were at a moderate level. The Farmer Groups' roles in standardization were at a highest level, those in selling or assembling and processing were at a high level, and those in storage and transportation were at a moderate level. The comparison using the t – test showed significant differences in buying or assembling, standardization, and risk.

The Rubber Cooperatives in Suratthani province were found to have problems of lack of capital investment, bargaining power, transport for production distribution, and agricultural knowledge dissemination, and limited production capacity. Therefore, the Cooperatives should raise funds from members, find investment loans from external sources, cooperate in collective buying and selling to create bargaining power with middlemen and coordinate with other agencies to provide agricultural knowledge to the members.